

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416203456
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5416203456.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: U. L., nar. XX.XX.D., bytom Y., M. U. I XXXX/XX, zastúpený JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom v H. V., C. XXXX, proti žalovaným: 1/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., bývajúci v F., F. XXX/XX, zastúpený žalovanou 2/, 2/ E. F., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., bývajúca v F., F. XXX/XX, zastúpená Ing. JUDr. Jankou Kantíkovou, advokátkou so sídlom v C., W. A. Q. XX, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovanej v 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/104/2016-134 zo dňa 19. júla 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanej 2/ v rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č.k. 5C/104/2016-134 zo dňa 19. júla 2017 zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade k povinnosti vypratať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k. ú. Bziny ako pozemok parc. KN-C č. 241/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 346 m², parc. KN-C č. 241/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 114 m², a stavbu - rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parc. č. 241/2 a ich príslušenstvo, ktoré sa nezapisuje alebo nie je zapísané na liste vlastníctva, najmä garáž, oplatenie predzáhradky, oplatenie dvora, vodovodná prípojka, kanalizačná prípojka, žumpa, elektrická prípojka a chodník okolo rodinného domu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobou zo dňa 20.10.2016 doručenu súdu prvej inštancie 21.10.2016 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ vypratania predmetných nehnuteľností do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Uvedené žiadal na tom skutkovom a právnom základe, že je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré nadobudol ako vydražiteľ v rámci dobrovoľnej dražby. Dražobná zábezpeka bola zo strany žalobcu ako vydražiteľa uhradená do otvorenia dražby v hotovosti do pokladne dražobníka a dňa 20.08.2015 zvyšok ceny doplatený v hotovosti do pokladne dražobníka, čím boli splnené všetky zákonné podmienky na prechod vlastníckeho práva. Žalobca listom zo dňa 26.10.2015 vyzval žalovaného v 1/ rade na vypratanie predmetných nehnuteľností, ktorých vlastníkom sa stal na základe príklepu. Predmetné nehnuteľnosti bez akéhokoľvek právneho dôvodu žalovaný v 1/ rade a tiež jeho matka žalovaná v 2/ rade užívajú a na výzvu nereagovali.

Zástupca žalobcu po predbežnom prejednaní sporu a následnom pojednávaní sa pridržiaval podanej žaloby a poukázal na to, že zo strany žalovanej fakticky nebol spochybňovaný uplatnený nárok. Na strane žalobcu vzniká škoda, lebo tento na kúpu predmetných nehnuteľností si zobral úver, ktorý musí

pravidelne splácať. Žalobca predmetnú nehnuteľnosť chce využívať na ubytovanie svojich robotníkov, ktoré musí zabezpečovať inde. Takto mu vzniká škoda, ktorá vzhľadom na bonitu žalovaných nebude žalobcovi zrejme nikdy uhradená.

Žalovaní žiadali žalobu zamietnuť a poukazovali na skutočnosť, že sa domáhajú obnovy konania, ktoré bolo vedené ohľadne neplatnosti dražby. Doklad o tom, že takéto konanie bolo iniciované však súdu nepredložili.

Súd prvej inštancie konštatoval, že zásadné skutkové tvrdenia žalobcu na preukázanie dôvodnosti ním uplatneného nároku prakticky ani neboli žalovanými spochybňované. Nebolo sporné, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. F., ktoré nadobudol ako vydražiteľ dražbou (vydražením v treťom kole opakovanej dobrovoľnej dražby konanej 20.08.2015 v Žiline, ktorej priebeh bol osvedčený v notárskej zápisnici JUDr. Marty Pavlovičovej so sídlom Notárskeho úradu v F., U. W.. X, spísanej 20.08.2015 č. N 2078/2015, NZ 28836/2015, NCRIS29586/2015. Nebolo popreté žalobcove skutkové tvrdenie, že nielen dražobná zábezpeka, ale zvyšok ceny dosiahnutej vydražením bol žalobcom ako vydražiteľom uhradený, a to dňa 20.08.2015, kedy došlo k udeleniu príklepu a teda týmto dňom potom prešlo na neho aj vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Predchádzajúcim výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností bol žalovaný v 1/ rade, ktorému vznikla povinnosť ich odovzdania na základe predloženia osvedčenia odpisu notárskej zápisnice a doloženia totožnosti vydražiteľa podľa podmienok uvedených v oznámení o dražbe bez zbytočných prieťahov. Napokon táto povinnosť je konštatovaná aj v zápisnici na str. 7 prvý odsek zhora. Túto povinnosť si žalovaný v 1/ rade doposiaľ nesplnil. Neurobil tak ani po tom ako došlo k právoplatnému skončeniu konania iniciovaného žalobcom vedeného na tamojšom súde pod sp. zn. 4C/36/2015, v ktorom ako žalovaní vystupovali Prima banka Slovensko, a.s. (záložný veriteľ, ktorý bol navrhovateľom predmetnej dražby) ako žalovaný v 1/ rade, dražobná spoločnosť (subjekt, ktorý bol dražobníkom predmetnej dražby, ako žalovaná v 2/ rade a žalobca ako žalovaný v 3/ rade, a ktorého predmetom bolo určenie, že žalovaný v 1/ rade ako záložný veriteľ nie je oprávnený navrhnúť podľa Zákona o dobrovoľných dražbách vykonanie dobrovoľnej dražby predmetných nehnuteľností a určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby predmetných nehnuteľností konanej 20.08.2015. Táto žaloba žalobcu bola totiž rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 10.05.2016 č. k. 4C/36/2015-263 potvrdeného rozsudkom odvolacieho súdu, súdom druhej inštancie - Krajským súdom v Žiline z 25.10.2016 č.k. 5Co/307/2016/311 zamietnutá.

Súd prvej inštancie konštatoval, že ani jeden zo žalovaných nepreukázal existenciu relevantného právneho dôvodu, ktorý by oprávňoval ktoréhokoľvek z nich predmetné nehnuteľnosti užívať aj proti vôli žalobcu ako ich vlastníka, ktorému naopak ako výlučnému vlastníkovi predmetných nehnuteľností svedčí z titulu jeho vlastníckeho práva ako najširšieho absolútneho vecného práva oprávnenie v medziach zákona predmetné nehnuteľnosti okrem iného držať, užívať a nakladať s nimi. Preto žalobe vyhovel a o trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 262 ods. 1 CSP, keď priznal žalobcovi voči žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na plnú náhradu trov konania. O výške trov bude rozhodnuté s poukazom na § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná v 2/ rade. Vytýkala súdu prvého stupňa, že nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej v 2/ rade, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok zrušil, konanie prerušil až do konania a rozhodnutia vo veci návrhu na povolenie obnovy konania.

3. Žalovaný 1/ rade sa stotožnil v celom rozsahu s tvrdeniami a skutočnosťami uvedenými v odvolaní žalovanej v 2/ rade.

4. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca. Námietky žalovanej 2/ uvedené v odvolaní nie sú dôvodné a ani vo svojom súhrne nezakladajú dôvod na žalobcom navrhované zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci na ďalšie konanie. V prvom rade žalobca uvádza, že žalovaná v rade 2/ podala odvolanie oneskorene, preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalovanej v rade 2/ odmietol ako oneskorene podané. Žalovaná v rade 2/ odvolacie dôvody vidí v tom, že pokiaľ nie je príslušným súdom rozhodnuté o podanom návrhu na obnovu konania vo veci vedenej Okresným súdom Dolný Kubín č.k. 4C/36/2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Žilina č.k. 500/307/2016 v konaní o určenie, že Prima banka Slovensko, a.s. nie je oprávnená navrhnúť vykonanie dobrovoľnej dražby a že vykonaná dobrovoľná dražba je neplatná, je napadnuté rozhodnutie súdu o vypratání sporných nehnuteľností v zmysle podaného návrhu predčasné. S takouto právnou argumentáciou sa v žiadnom

prípade nemožno stotožniť. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že tak žalovaná v rade 1/ ani žalovaná v rade 2/ v konaní na súde prvého stupňa (ani v rámci pojednávania ani v rámci predbežného pojednania sporu) nimi tvrdenú skutočnosť, že by voči rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín vo veci 4C/36/2015 resp. proti rozhodnutiu Krajského súdu Žilina vo veci 5Co/307/2016 podali akýkoľvek mimoriadny opravný prostriedok. Takúto skutočnosť súdu nepreukázali ani v rámci odvolacieho konania, preto nie je možné považovať tvrdenia žalovanej strany za iné, než účelové a zavádzajúce tvrdenia. Ani jedno z tvrdení žalovanej v rade 2/ uvedené vo odvolaní zo dňa 19.09.2017 nemá súvis s meritom prejednávanej veci a to ani len okrajovo. Objektívne nepravdivá skutočnosť ktorú uvádza žalovaná v odvolaní zo dňa 19.09.2017 je tá, že podali „návrh na obnovu konania resp. návrh na dokazovanie“ na Najvyšší súd SR. Takéto tvrdenie je objektívne nepravdivé, nakoľko ku dňu 28.02.2017 ani ku dňu vyhlásenia odvolaním napadnutého rozsudku nie je v registri a evidencii Okresného súdu Dolný Kubín, ani Najvyššieho súdu SR zaevidované podanie akéhokoľvek mimoriadneho opravného prostriedku, o ktorom by mal rozhodovať Najvyšší súd SR, alebo Okresný súd Dolný Kubín. Okrem toho s prihliadnutím na ustanovenia 419 a nasl. C.s.p. ktoré upravuje dovolanie a konanie o dovolaní je zřejmé, že Najvyšší súd SR spravidla nenariaďuje pojednávanie a nevykonáva dokazovanie. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu telefonicky informoval na infocentre Okresného súdu Dolný Kubín, či bol vo veci vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 4C/36/2015 podaný nejaký mimoriadny opravný prostriedok, avšak žalobca bol informovaný že do dnešného dňa nebol podaný v tejto veci žiadny mimoriadny opravný prostriedok a vec je právoplatne ukončená. Zároveň lehota na podanie dovolania v zmysle ust. § 427 ods. 1 C.s.p. už uplynula. Máme za to, že napadnutý rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/104/2016-134 zo dňa 19.07.2017 je v celom rozsahu vecne správny a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že prvostupňový súd sa dostatočne zaoberal tvrdeniami žalovaných, ktoré uvádzajú vo svojom odvolaní a dospel po vykonanom dokazovaní k správne právnemu záveru o tom, že návrh žalobou je dôvodný v celom rozsahu. Žalovaná v rade 2/ vo svojom odvolaní uvádza, že napadnutý rozsudok je vydaný predčasne. S takýmto záverom žalobcu sa však v žiadnom prípade nemožno stotožniť! Prvostupňový súd riadne a vyčerpávajúcym spôsobom, v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. svoje rozhodnutie odôvodnil, pričom vo svojom rozhodnutí správne poukazuje aj na relevantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Krajského súdu v Žiline. Zo strany žalovanej fakticky nebol spochybňovaný uplatnený nárok. Na strane žalobcu vzniká škoda, lebo tento na kúpu predmetných nehnuteľností zobral úver, ktorý musí od r. 2015 pravidelne splácať. Žalobca ich chce využívať na ubytovanie svojich robotníkov, ktoré teraz musí zabezpečovať inde. Takto vzniknutá škoda vzhľadom na bonitu žalovaných však žalobcovi nebude zrejme nikdy uhradená. Žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť a zaviazať žalovaných zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že vykonané dokazovanie preukázalo, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorej vypratania sa voči žalovaným domáha a tiež to, že žalovaným nesvedčí žiadny titul, ktorý by ich oprávňoval v užívaní predmetných nehnuteľností. Ani jeden zo žalovaných 1/a 2/ nepreukázal existenciu relevantného právneho dôvodu, ktorý by oprávňoval ktoréhokoľvek z nich predmetné nehnuteľnosti užívať aj proti vôli žalobcu ako ich vlastníka, ktorému naopak ako výlučnému vlastníkovi predmetných nehnuteľností svedčí z titulu jeho vlastníckeho práva ako najširšieho absolútneho vecného práva. oprávnenie v medziach zákona predmetné nehnuteľnosti o.i. držať, užívať a nakladať s nimi (§ 123 Občianskeho zákonníka). Vo výkone týchto vlastníckych oprávnení žalovaní žalobcu svojim konaním bezdôvodne a v rozpore so zákonom obmedzujú, dokonca mu v ich užívaní bránia a napriek opakovaným výzvam žalobcu ešte pred začatím tohto sporu na vypratanie nehnuteľností. tieto výzvy nerešpektovali, prečo sa žalobca musel domáhať poskytnutia súdnej ochrany svojmu vlastníckemu právu. Žalobca s odôvodnením napadnutého rozsudku plne súhlasí a stotožňuje sa s ním. Žalobca zároveň z dôvodov, ktoré predostrel v písomných podaniach zástupcu žalobcu z 28.02.2017 a 06.03.2017 ŽIADA ODVOLACÍ SÚD O SKORÉ ROZHODNUTIE V PREDMETNEJ PRÁVNEJ VECI, vzhľadom na pretrvávajúci nezákonný stav ohľadom užívania nehnuteľností v jeho vlastníctve a skutočnosť že na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn.11 Co/215/2017-84 zo dňa 14.09.2017 bolo neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/12/2017-37 zo dňa 27. marca 2017 v podstatnej časti zamietnuté. Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové a právne okolnosti žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/104/2016-134 zo dňa 19.07.2017 v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny. Žalobca zároveň žiada, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. K podanému vyjadreniu k odvolaniu podala repliku právna zástupkyňa žalovanej v 2/ rade, v ktorej uviedla, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, ktoré uvádza vo svojom vyjadrení a trvá na podanom odvolaní.

6. V duplike žalobca uviedol, že námietky žalovaného 1/ uvedené v odvolaní nie sú dôvodné a ani vo svojom súhrne nezakladajú dôvod na žalobcom navrhované zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci na ďalšie konanie. Žalobca v prvom rade uvádza, že odvolanie v mene žalovaného v rade 1/ podala jeho matka - žalovaná v rade 2/, ktorá vo vlastnom mene podala odvolanie voči predmetnému rozsudku dňa 19.09.2017, pričom ako dôvody svojho odvolania uviedla zhodné skutočnosti ako tie, ako uviedla v odvolaní, ktoré podala v mene svojho syna. Žalobca preto poukazuje na obsah svojho vyjadrenia k odvolaniu žalovanej v rade 2/ zo dňa 10.10.2017 a v podrobnostiach odkazuje na jeho obsah. Žalobca uvádza, že žalovaný v rade 1/ podal odvolanie oneskorene, preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalovaného v rade 1/ odmietol ako oneskorene podané. Žalovaný v rade 1/ odvolacie dôvody vidí v tom, že pokiaľ nie je príslušným súdom rozhodnuté o podanom návrhu na obnovu konania vo veci vedenej Okresným súdom Dolný Kubín č.k. 4C/36/2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Žilina č.k. 5Co/307/2016 v konaní o určenie, že Prima banka Slovensko, a.s. nie je oprávnená navrhnuť vykonanie dobrovoľnej dražby a že vykonaná dobrovoľná dražba je neplatná, je napadnuté rozhodnutie súdu o vypratání sporných nehnuteľností v zmysle podaného návrhu predčasné. S takouto právnou argumentáciou sa v žiadnom prípade nemožno stotožniť. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že tak žalovaný v rade 1/ ani žalovaná v rade 2/ v konaní na súde prvého stupňa (ani v rámci pojednávania ani v rámci predbežného prejednania sporu) nimi tvrdenú skutočnosť, že by voči rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín vo veci 4C/36/2015 resp. proti rozhodnutiu Krajského súdu Žilina vo veci 5Co/307/2016 podali akýkoľvek mimoriadny opravný prostriedok. Takúto skutočnosť súdu nepreukázali ani v rámci odvolacieho konania, preto nie je možné považovať tvrdenia žalovanej strany za iné, než účelové a zavádzajúce tvrdenia. Ani jedno z tvrdení žalovanej v rade 2/ uvedené vo odvolaní zo dňa 19.09.2017 nemá súvis s meritom prejednávanej veci a to ani len okrajovo. Objektívne nepravdivá skutočnosť ktorú uvádza žalovaná v odvolaní zo dňa 19.09.2017 je tá, že podali „návrh na obnovu konania resp. návrh na dokazovanie“ na Najvyšší súd SR. Takéto tvrdenie je objektívne nepravdivé, nakoľko ku dňu 28.02.2017 ani ku dňu vyhlásenia odvolaním napadnutého rozsudku nie je v registri a evidencii Okresného súdu Dolný Kubín, ani Najvyššieho súdu SR zaevidované podanie akéhokoľvek mimoriadneho opravného prostriedku, o ktorom by mal rozhodovať Najvyšší súd SR, alebo Okresný súd Dolný Kubín. Okrem toho s prihliadnutím na ustanovenia 419 a nasl. C.s.p. ktoré upravuje dovolanie a konanie o dovolaní je zrejme, že Najvyšší súd SR spravidla nenariaďuje pojednávanie a nevykonáva dokazovanie. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu telefonicky informoval na infocentre Okresného súdu Dolný Kubín, či bol vo veci vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 4C/36/2015 podaný nejaký mimoriadny opravný prostriedok. Avšak žalobca bol informovaný že do dnešného dňa nebol podaný v tejto veci žiadny mimoriadny opravný prostriedok a vec je právoplatne ukončená. Zároveň lehota na podanie dovolania v zmysle ust. § 427 ods. 1 C.s.p. už uplynula. Máme za to, že napadnutý rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/104/2016-134 zo dňa 19.07.2017 je v celom rozsahu vecne správny a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že prvostupňový súd sa dostatočne zaoberal tvrdeniami žalovaných, ktoré uvádzajú vo svojom odvolaní a dospel po vykonanom dokazovaní k správne právnemu záveru o tom, že návrh žalobcu je dôvodný v celom rozsahu. Žalovaný v rade 1/ vo svojom odvolaní uvádza, že napadnutý rozsudok je vydaný predčasne. S takýmto záverom žalovaného 1/ sa však v žiadnom prípade nemožno stotožniť! Prvostupňový súd riadne a vyčerpávajúcím spôsobom, v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. svoje rozhodnutie odôvodnil, pričom vo svojom rozhodnutí správne poukazuje aj na relevantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Krajského súdu v Žiline. Zo strany žalovanej fakticky nebol spochybňovaný uplatnený nárok. Na strane žalobcu vzniká škoda, lebo tento na kúpu predmetných nehnuteľností zobral úver, ktorý musí od r. 2015 pravidelne splácať. Žalobca ich chce využívať na ubytovanie svojich robotníkov, ktoré teraz musí zabezpečovať inde. Takto vzniknutá škoda vzhľadom na bonitu žalovaných však žalobcovi nebude zrejme nikdy uhradená. Žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť a zaviazat' žalovaných zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že vykonané dokazovanie preukázalo, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorej vypratania sa voči žalovaným domáha a tiež to, že žalovaným nesvedčí žiadny titul, ktorý by ich oprávňoval v užívaní predmetných nehnuteľností. Ani jeden zo žalovaných 1/ a 2/ nepreukázal existenciu relevantného právneho dôvodu, ktorý by oprávňoval ktoréhokoľvek z nich predmetné nehnuteľnosti užívať aj proti vôli žalobcu ako ich vlastníka, ktorému naopak ako výlučnému vlastníkovi predmetných nehnuteľností svedčí z titulu jeho vlastníckeho práva ako najširšieho absolútneho vecného práva, oprávnenie v medziach zákona predmetné nehnuteľnosti o.i. držať, užívať a nakladať s nimi (§ 123 Občianskeho zákonníka). Vo výkone týchto vlastníckych oprávnení žalovaní žalobcu svojim konaním bezdôvodne a v rozpore so zákonom obmedzujú, dokonca mu v ich užívaní bránia a napriek opakovaným výzvam žalobcu ešte pred začatím tohto sporu na vypratanie nehnuteľností, tieto výzvy nerešpektovali, prečo sa žalobca musel domáhať

poskytnutia súdnej ochrany svojmu vlastníckemu právu. Žalobca s odôvodnením napadnutého rozsudku plne súhlasí a stotožňuje sa s ním. Žalobca zároveň z dôvodov, ktoré predostrel v písomných podaniach zástupcu žalobcu z 28.02.2017 a 06.03.2017 ŽIADA ODVOLACÍ SÚD O SKORÉ ROZHODNUTIE V PREDMETNEJ PRÁVNEJ VECI, vzhľadom na pretrvávajúci nezákonný stav ohľadom užívania nehnuteľností v jeho vlastníctve a skutočnosť, že na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/215/2017-84 zo dňa 14.09.2017 bolo neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/12/2017-37 zo dňa 27. marca 2017 v podstatnej časti zamietnuté. Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové a právne okolnosti žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/104/2016-134 zo dňa 19.07.2017 v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny. Žalobca zároveň žiada, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. V písomnom vyjadrení žalobcu doručenom súdu prvej inštancie 29.12.2017 žalobca uviedol : 1. To, či žalovaná podala, alebo nepodala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prináleží skúmať súdu prvého stupňa a odvolaciemu súdu, pričom žalobca má za to, že fotokópia užívateľského rozhrania aplikácie outlook PZ žalovaných nie je dôkazom o tom, či a hlavne kedy bolo odvolanie resp. správa ktorá mala obsahovať odvolanie žalovanej v rade 2/ aj doručená na podateľňu Okresného súdu Dolný Kubín. Žalobca preto zotrváva na svojej námietke, že odvolanie bolo podané po lehote. To či bolo odvolanie podané riadne a včas je ale oprávnený a povinný skúmať príslušný súd, pričom hodnotenie tejto skutkovej otázky je otázkou právnou, s ktorou sa súdy musia vysporiadať bez toho, aby na vyjadrenie vyzývali sporové strany. 2. Žalobca žiada, aby bolo odvolanie žalovaných čo najskôr doručené na Krajský súd v Žiline, aby vo veci nedochádzalo k zbytočným prieťahom, a to vzhľadom na skutočnosť, že neodkladné opatrenie, ktoré bolo vo veci vydané v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/12/2017 zo dňa 27.03.2017 bolo v podstatnej časti zrušené uznesením KS Žilina 11 Co/215/2017-84 z dňa 14.9.2017. Protiprávny stav užívania nehnuteľností, ktorých vypratanie nariadil tunajší súd odvolaním napadnutým rozsudkom pretrváva aj v súčasnosti. OPAKOVANÝM DORUČOVANÍM NEPODSTATNÝCH VYJADRENÍ STRÁN SPORU DOCHÁDZA K PREDLŽOVANIU TOHTO PROTIPRÁVNEHO STAVU. Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové a právne okolnosti žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/104/2016-134 zo dňa 19.07.2017 v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny. Žalobca zároveň žiada, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu ustanovenom v § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho správnosti.

9. Podľa ust. § 387 ods. 1,2,3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Krajský súd ako súd druhej inštancie preskúmaní napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli strany sporu v rámci odvolacieho konania, konštatuje, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom vyčerpávajúcim spôsobom jasne, zrozumiteľne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia, keď sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolateľka v podanom odvolaní v skutočnosti neuviedla nič nové ani žiadne okolnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Námietka odvolateľky o tom, že súd prvej inštancie nevyhovel požiadavke prerušiť konanie, pretože bol podaný návrh na obnovu konania, nie je dôvodom, ktorý by bol spôsobilý inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery.

11. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené nemohol prisvedčiť argumentom, resp. argumentu, na ktorom založila odvolateľka svoje odvolanie, ktoré odvolací súd považoval vyslovene za účelové a bezdôvodné, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

12. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v odvolacom konaní úspešnou stranou v plnom rozsahu, žalovaná v 2/ rade nebola úspešná, a preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej v 2/ rade v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania bude rozhodnuté s poukazom na ust. § 262 ods. 2 CSP súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)